

Kanalen yderligere end foreslaaet, kan man uden stor Bekostning forlænge Molerne noget, og vil man helt lukke, saa kan man regne ud, hvad det vil koste: det vil koste 75,000 Kr. ud over de 994,000 Kr., som Kommissionen har anslaaet til Opførelse af Molerne.

Paa Grundlag af de nu forhaanden-værende Forhold er der altsaa afgivet to Betænkninger angaaende Hvide Sande Kanalen, en fra Ingeniørkommissionen og en anden fra den sidst nedsatte Kommission, der hovedsagelig bestod af sagkyndige udenfor Statens Vandbygningsvæsen. Vandbygningsvæsenet og den sidstnævnte Kommission ere ganske enige om, at det ikke gaar an at lade Forholdene ved Hvide Sande skøtte sig selv, der maa træffes alvorlige Foranstaltninger mod Kanalens fortsatte Udvidelse, og disse Foranstaltninger maa træffes saa hurtigt, som ske kan, da man ellers risikerer at komme til at staa overfor Forhold, som det er umuligt for Vandbygningsvæsenet at magte. Derom er der altsaa fuldstændig Enighed mellem de sagkyndige ligesom ogsaa om, hvad det er nødvendigt at foretage straks. Det er meget sjældent, der er en saadan Enighed mellem de sagkyndige, og under disse Omstændigheder er Regeringens Stilling given: overfor en saadan Enighed tør Ministeriet ikke paatage sig Ansvar for, at der intet foretages med Hensyn til disse vanskelige Forhold. Det er selvfølgelig mange Penge, der her er Tale om at anvende, en endogsaa meget betydelig Sum, naar Hensyn tages til vore finansielle Forhold, men selv med Henblik derpaa kan Regeringen ikke undlade at fremsætte Forslag for Rigsdagen. Regeringen har fundet det rettest at fremsætte Kommissionens Forslag i uændret Skikkelse, og jeg tillader mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte til Tingets Medlemmer.

Vi gaa saa over til Dagsordenen. De 3 første Sager kunne ikke foretages uden Tingets Samtykke, da de sædvanlige, i Forretningsordenen fastsatte Tidsfrister ikke ere udløbne. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Tinget giver sit Samtykke til disse Lovforslags Behandling, da det er Lovforslag, som helst skulle være færdige fra Rigsdagen inden 1. April. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til den første Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaaret 1912—13.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anvendelse af hidtil gældende Maal og Vægt ved Vin- og Spirituosa-Handel efter 1. April 1912.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6689).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Tekst samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 113 af 14. Maj 1909 om Lønninger ved Justervæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes til Forhandling.

Nørgaard: Om dette lille Lovforslag vil jeg tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning. Den Lønningslov, der nu er gældende for Justervæsenets Personale, er en midlertidig Lønningslov, der kun skulde gælde for Treåret fra 1. April 1909 til